

BankNordik stuðlar sendingini

GHETTO FØROYAR**GHETTO KLUMMAN**

Give Peace a Chance

Leygarkvøldið verður eitt for-kunnugt tiltak í Føroyahúsinum. Tá verður ein sokallaður eindags festivalur, har 12 konsertir eru á skránni.

Edmund Sofus Jacobsen skipar fyri hesum tiltakið, sum byrjar klokkan 23.00 leygarkvøldið, og heldur fram til tann ljósa morgun.

Á skránni eru 12 framførslir, har eitt nú Dánjal Á Neystabø, James Olsen, Jóhannes á Rógvu Joensen og Kim Hansen spæla.

Edmund sigur, at hann leingið hevur undrast á, at danir og

føroyingar ikki leggja meira í kríggi, sum Danmark og harvið eisini Føroyar eru í. Tí vil hann við hesum vísa á, at tað finnst fólk, sum standa fyri friði.

Edmund lovar, at kvøldið verður stuttligt og áhugavert, og hann sigur, at hann eisini hevur roynt at gjørt nakað fyri eyga – ikki einans fyri oyra.

Eftir hansara tykki hóska tónleikur sera væl saman við friðarhugsan, og tí hevur hann valt at skipa fyri hesum tónlistarliga kvøldinum – nakað, sum hann ikki hevur roynt áður.

Ghetto Føroyar er sending hjá Rás2, beinleiðis úr Keypmannahavn hvønn hósdag klokkan 14-16. Talan er um frískt, frekt og festligt útisetaradio. Lív Højsted Horsdal, Barbara Holm, Rógvi Nybo, Eiríkur í Jákupsstovu og Rólant Waag Dam gera sendingina, saman við Búgva Øster og Magna Høgnesen, ið standa fyri tekniska partinum. Á hesum síðum sæst nakað av tí, borðreitt var við í seinastu sending. »Dáma« Ghetto Føroyar á Facebook, har tú sært myndir, kanst hoyra kjak og aðrar samrøður, umframt at føstu tættirnar, sum eru live tónleikur, Klumman, Útisetin og Endabresturin.

Eygu í nevinum

Eitt tað fyrsta klára minni eg havi er ein føðingardagur hjá Kubbanum, sum helt til niðanfry handilin á Eiði. Tað var ein stórus lund, sum mann kundi tóma bússuna hjá, og so vóru pengarnir í bankanum – tað vil siga í Føroya Banka, sum er eitt stað úti á sjónum.

Men vit vóru altso í føðingardegi hjá Kubba, og fingur bomm frá honum. Kubbin var fittur og bleytur, men beiggi var eitt sindur skeptiskur:

»Hann hyggur út gjøgnum nevið, hatta er ikki ein ordiligur lund«, og eg mátti geva honum rætt: Inni í nevinum – har tað líkasum var opið – sá mann tvey vanlig menniskjeygu.

Her var okkurt sum ikki ruggaði ordiliga rætt, tá tað snúði seg um Føroya Banka, Kubban og hvussu hann skuldi flúgva pengarnar út á hav at goyma teir.

Og tað vísti seg skjótt, at vit fingur meira rætt enn vit roknaðu við, tí stutt eftir fingur vit at vita, at nú var tað ikki longur Kubbi, sum fleyg út á Føroya Banka. Nú var tað Nósin, sum tók sær av tí. Ongir pengar vóru eftir, og Kubbin var søga.

Hetta við at Føroyar vóru farnar á heysin skiltu vit sjálvandi ikki heilt, men á Eiði var heldur ikki so galið. Flokkurin, sum eg skuldi í, tá eg fór at sleppa í skúla skuldi hóast alt vera tann størsti nakrantíð.

Men brádliga blivu børn burtur.

Nýggj orð sum Hirtshals, Esbjerg og Kjøbenhavn blivu partur av orðatilfeinginum hjá børnunum, og onkur fór eisini burturav hesum størsta flokkinum á Eiði nakrantíð.

Tað var tó ikki tað einasta: Flakavirkið stongdi í fleiri umførum, skipini fækkaðust á kajini og bilarnir vóru verandi teir somu.

Og heldur nakar, at tað bara var á Eiði, at støðan var soleiðis, so kanst tú trúgva umaftur. 7000 føroyingar fluttu av landinum, ongin fiskur var at fáa og Føroyar blivu eitt skúladømi um, hvussu mann ikki skal fáast við búskap.

Soleiðis gingu øll tey fyrstu árin líka til vit komu framvið 9000. Nú byrjaðu tey at byggja ting, eldrasambýli, ítróttarhøll, skúla og so fluttu nøkur, sum vóru farin til Hirtshals og Esbjerg aftur til Eiðis. Ja, Nú hendi okkurt í annars steindeyðu bygdini.

Soleiðis gingu øll oini. Nógvi nýtt hendi, og tað var stuttligt at vera ungdomur, hóast broytingarnar vóru eitt sindur óvandar, mann var jú eitt kreppubarn.

Nú er støðan broytt aftur: Flokkurin, sum byrjaði á Eiði í summar er helvtina av tí mín flokkur var, og tey vita uttan iva, hvat Kjøbenhavn, Esbjerg og Hirtshals eru. Meira enn helvtin av størsta flokkinum á Eiði nakrantíð búgva í Keypmannahavn. Einasti bankin í bygdini er ein robottur á einum húsaveggi, sum spýtir pengar út. Flakavirkið hevur verið stongt í fleiri umførum. Fólkatálið í Føroyum minskar hvønn dag, og einasti fiskurin mann fær upp úr sjónum er makrelur.

Jú, hóast Kubbin er avlívadur, so síggjast eyguni í nevinum nokk betur enn nakrantíð: Her ruggar ikki ordiliga rætt.

